

REGLA 13

GERMANS DE TOTS ELS HOMES

De la mateixa manera com el Pare veu,
en qualsevol dels homes,
els trets del seu Fill,
Primogènit entre molts germans,
També els Franciscans seglars acolliran tots els homes
amb esperit humil i cortès,
Com a dons del Senyor
i imatges vives de Crist.

El sentit de la fraternitat els omplirà de joia
i els disposarà a igualar-se amb tots els homes,
especialment amb els mes humils,
per els quals procuraran crear unes condicions de vida
que siguin dignes de criatures redimides per Crist

Déu s'encarna en Jesús per el seu amor infinit a l' humanitat, l'amor és molt més que un sentiment, nosaltres tenim un sentiment de pena, dolor o preocupació cap a un fill que ho està passant malament, o un sentiment de nervis o de mala llet quan un fill fa alguna malifeta, jo als meus més d'una vegada els escanyaria.... quan veiem que fan alguna cosa que no és bona per a ells, quan diuen mentides o quan es fan mal.....**però els estimem igual, perquè són els nostres fills i volem el millor per ells siguin com siguin.**

Així és l'amor de Déu cap a tots els homes, **un amor sense condicions**, un amor paternal que està per sobre dels sentiments, un amor que està per sobre de com som, dels nostres defectes o les nostres virtuts, **aquest amor incondicional de Déu no ens ha de deixar igual, sinó que ens ha d'anar transformant, ens ha d'anar convertint poc a poc a la manera de fer de Jesús. Així mateix l'amor incondicional cap als altres pot fer que els altres creixin i madurin.**

És un error pensar que hem de ser bons perquè Déu ens estimi, l'amor de Déu està per sobre del bé o del mal, **(Així sereu fills del vostre Pare del cel que fa sortir el sol sobre bons i dolents (Mt 5,43:48)** Ell ens estima tal com som i aquest sentir-nos estimats d'aquesta manera és el que ha d'eixamplar el nosaltres cors cap als altres. No hem d'esperar recompensa, o pensar que això es com "acció- reacció", jo faig el bé als altres perquè Déu faci el bé en mi, és un error, **hem d'estimar als germans tal com són sense esperar res a canvi i sense condicions**, perquè tots som fills d'un mateix Pare. Hem d'acollir a les persones que se'ns apropen, com a germans, perquè veritablement són dons de Déu que ens permeten créixer en l'amor. **L'amor a Déu i als homes és el que identifica a un cristià. Jesús que va morir a la creu perdonant i estimant, és la màxima expressió de l'amor de Déu cap als homes.**

"Déu ho disposa tot en el bé dels qui l'estimen, dels qui Ell ha decidit cridar, perquè Ell que els coneix des de sempre els ha destinat a ser **imatge del seu Fill**, que així, ha sigut el primer **d'una multitud de germans**". carta de Sant Pau als Romans (8,29)

1- Quines coses són les que poden dificultar a l'hora de donar amor incondicional?

Francesc repta un framenor que parlava malament d'un pobre.(2 Cel.85)

*Un altre dia, mentre predicava, aparegué al convent on es trobava el sant un pobrissó demanant almoïna. Compadit per la doble gràcia de ser malalt i indigent, el sant comença a discórrer amb el seu company sobre la pobresa. I, quan ja **la compassió per l'infeliç; es transformava en tendresa del cor**, el company li diu: "Certament que aquest home sembla pobre, però potser no n'hi ha cap en tota la rogalia que sigui tan ambiciós." Immediatament fou reptat amb severitat pel sant i, confessant el company la culpa, Francesc li digué: "Ves i treu-te de pressa l'hàbit i, agenollat als peus del pobre, confessa el teu pecat. I no n'hi ha prou que demanis perdo: cal que li supliquis que pregui per tu." El framenor obeí, va complir la penitència i, en tornant, el sant li digué: "**Germà, quan vegis un pobre, pensa que veus la imatge del Senyor i de la seva Mare pobrissona. igualment has de contemplar en els malalts els dolors que Crist es carrega per nosaltres.**"*

- Sant Francesc es compadia dels malalts i indigents però al mateix temps pensava que era una gràcia per a ells ser- ho, sembla un contrasentit, però cal notar que la compassió que sentia en un principi se li transformava en tendresa del cor, o sigui en **amor veritable** cap al indigent, el seu company en canvi, **jutja** al pobre, no per ser pobre, sinó per ser ambiciós. Com es pot ser pobre i ambiciós deuria pensar el company?. Sant Francesc ens dona una lliçó de com hem d'actuar davant d'un pobre i no veure la seva part negativa, **el nostre paper no és el de ser jutges**, com diu l'evangeli, "*Qui estigui net de pecat que llenci la primera pedra, i tots es van retirar*" **sinó servidors dels necessitats.**, "*Us ho asseguro ; tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus mes petits, a mi m'ho fèieu*". Mt 25,40,

2 - Quines creus que són les necessitats mes grans que té l'home?

Els franciscans seglars, hem de procurar acollir a tots els homes amb esperit humil i cortès, com a dons del Senyor i imatges vives en Crist.

L'amor es la clau. No hem de tenir por, ni sentir vergonya d'ajudar als necessitats, sinó agafar-lo com un **do de Deu** al qual em de respondre amb amor fratern, com deia Santa Teresa de Calcuta: "**Hem de veure a Crist en els necessitats**"

Sant Francesc també ens dona claus en aquest sentit a la Regla no butllada(9, 2) i diu: "*I han d'alegrar-se quan es trobin enmig de persones qualsevol i menyspreades, entre pobres i dèbils, malalts i leprosos i els captaires del camí. I no se n' avergonyissin ans mes aviat recordin que Nostre Senyor Jesucrist, Fill de Déu viu (Jn,11-27) Totpoderós, endurir la seva cara com un roc duríssim(Is50,7) i fou pobre i hoste i visqué d'almoïnes*".

El sentit de la fraternitat els omplirà de joia i els disposarà a igualar-se amb tots els homes, especialment amb els més humils, per els quals procuraran crear unes condicions de vida que siguin dignes de criatures redimides per Crist.

3 - Què creus que vol dir "procurar crear unes condicions de vida que siguin dignes ?